

derved faa en bedre Tilgang af saadanne. Men naar Udvalget saaledes viser sin Interesse for en formaalstjenlig Ordning af Sygeplejen i Fredstid, synes jeg ogsaa, at det havde været at vente, at det havde vist sin Interesse for Syge- og Saarplejen i Krigstid. Jeg siger herved til den forlangte Bevilling til Hærens mindre Kantiner, det er en ren Bagatel, 6000 Kr. Den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at den tidligere Krigsminister havde anført, at de militære Autoriteter ikke havde været ganske enige om Hensigtsmæssigheden deraf. Jeg kender ikke Sagens Forhistorie; men jeg kan kun sige, at der nu er fuldstændig Enighed om den lille Bevilling mellem Forplejningskorpset og Lægekorpset; begge ønske den indtrængende. Den gaar ud paa at forsyne de mindre Kantiner, ligesom det tidligere er sket med Hærens større Kantiner, med alt til Saarplejen hørende, med gode kirurgiske Instrumenter, gode Forbindstoffer, saaledes at man i denne Henseende kan udruste de beredne Afdelinger paa samme Vis som de øvrige. Jeg vil haabe, at det maa lykkes at faa denne lille Bevilling gennemført.

De Poster paa det ordinære Budget, hvor det ærede Finansudvalg ikke har ment at kunne følge Krigsministeriet, angaar væsentlig Smaasummer. Den ærede Ordfører talte om Konto B. g., hvor man har nægtet et forøget Honorar af 400 Kr. til Kateketen ved Garnisons Kirke for Besøgelse af det gejstlige Tilsyn paa Sygehuset. Jeg skal gøre opmærksom paa, at det lille Honorar, som han nyder for dette saakaldte gejstlige Tilsyn, kun er 400 Kr., og der er i Virkeligheden et Misforhold mellem Lønningen og Omfanget af hans Virksomhed. Det er tvivlsomt, om Begravelse hører ind under, hvad man kalder gejstligt Tilsyn, og disse Begravelser give ingen Indtægt, men forvolde ofte en Del Udgift for ham. Jeg tror derfor, at Billighed taler for, at man giver ham dette Tillæg. Den ærede Ordfører udtalte om Konto H. c., med Hensyn til Fouragerationen, at Udvalget der tog Forbehold. Jeg skal derfor ikke komme videre ind paa denne Sag, men blot sige, at jeg lægger ganske overordentlig Vægt paa Gennemførelsen af en større Ration, og jeg haaber ved Forhand-

linger med Udvalget inden 3dje Behandling at kunne give saadanne Oplysninger, at det kan lykkes i Aar at faa gennemført denne Bevilling, paa hvilken Hærens Autoriteter ogsaa lægge ganske overordentlig Vægt. Det har vist sig, at Fouragerationen er for ringe, henset til de Fordringer, der nu til Dags stilles til Rytteriet og Artilleriet, Fordringer, som man i sin Tid ansaa det for ganske umuligt at stille. Jeg skal dog som sagt ikke komme nærmere ind herpaa, da det jo ikke her er Stedet til at drøfte denne Sag.

Meget beklageligere ere Nægtelserne paa L. b. og L. d. Disse Nedsættelser ere forholdsvist smaa, nemlig kun 5,000 paa 69,000 Kr., og 5,000 paa 239,000 Kr. Men de ere dog meget generende, idet Krigsministeriet i sine Fordringer her er gaaet ned til et Minimum. Den ærede Ordfører henviste til, hvad der blev bevilget i 1894—95, og han antog, at man den Gang nøje havde overvejet den Sag. Det var den Gang, da Forliget blev sluttet, og da skete der ret betydelige Nedsættelser paa disse Bevillinger. Jeg tror, at Raisonnementet den Gang var det: Lad os bare komme til et Forlig, saa kunne vi altid ad Aare sætte disse Militærbevillinger op igen. Man gik den Gang i Virkeligheden Bevillingerne paa Konto L. b. og L. d. for nær. Jeg skal saaledes oplyse, at Kontoen L. b.: Projektiler, Brandrør, Fængrør og Fyrværkerisager, der nu ere paa 69,000 Kr., omfatter Øvelsesammunition til Artilleriets Afdelinger. Her er der det ejendommelige, at i en Aarrække før 1894—95 bevilgedes der paa denne Konto 79,000 Kr., men i 1894—95 nedsattes den til 59,000, altsaa med 20,000 Kr., og det uagtet Afdelingerne ved Hærlovstillæget bleve forøgede ved Oprettelsen af Fæstningsartilleriregimentet, og uagtet Middelgrundsførtet med sin store Bestykning var kommet til. Nu er det jo indlysende, at jo mere Mandskab og jo mere Materiel man har, des mere Øvelsesammunition maa man bruge. Men uagtet denne Udvidelse af Artilleriet, gik man til en Besparelse paa denne Konto af 20,000 Kr. Det havde vistnok været heldigt, om Krigsministeriet i de følgende Aar havde anmodet om at faa den samme Bevilling som tidligere, nemlig 79,000 Kr. Men man foreslog dog